

بیانیه در گرامی داشت یاد جان فشانان راه آزادی و سوسیالیسم

مرداد و شهریور ماه سال 67 ، به تقریب یک دهه پس از روی کار آمدن رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ، نقطه ننگین و برگ دیگری از کارنامه ی سراسر خون ریز و رسوای رژیم را رقم زد . رویدادی که هنوز پس از گذشت دهه ها ، زخم آن بر جان هزاران خانواده داغدار و یک نسل کامل از انسان های معترض ، آزادی خواه و کمونیست ، و جان به در بردگان آن سال ها باقی و ماندگار است . در طول ماه های مرداد و شهریور آن سال ، دژخیمان و آدمکشان رژیم ، در سراسر زندان های کشور ، ملاقات ها را قطع ، ارتباط میان بندها را مسدود و با پنهان کاری تمام ، هیئت سه نفره مرگ را در بیدارگاه های خود به حرکت در آوردند . آنان علیه زندانیانی که تماما منتظر سپری شدن احکام خود بودند ، و یا مدت "حکم" شان پایان یافته و "ملی کشی" می کردند ، دست به جنایت سازمان یافته ای زدند که معنایی جز نسل کشی و انتقام از هزاران انسان دست بسته و اسیر نداشت . بخون تپیدگان و جان فشانان این نسل کشی ، جرمی جز پایداری و مقاومت در برابر رژیم ضدانقلابی و دستگاه سرکوبگر آن نداشتند و همین مقابله ، هراس رژیم را از فردای پذیرش قطعنامه آتش بس در جنگ ارتجاعی رژیم های حاکم بر ایران و عراق ، صدچندان نموده بود .

سنگینی بار این جنایات تا آنجاست که رژیم هم چنان در هراس از افشای جنایت بزرگ خود و آدم کشانش بر خود می لرزد . اگر تا قبل از این جنایت ، از ابتدای عروج نکبت بار خود و به ویژه در اوج اعدام های جوانان و نوجوانان از خرداد شصت به این سو در بیدارگاه های چند دقیقه ای که با یک نه یا آری ، حکم صادر می شد ، و رژیم سرمستانه آن ها را در کنار برخی دادگاه های نمایشی و به اصطلاح علنی و مناظره های فرمایشی در تلویزیون دولتی ، قدرت و تسلط خود را به نمایش می گذارد ، این بار توانایی علنی کردن این رسوایی را نداشت . مقطع تابستان 67 ، درست نقطه ای است که بسیاری از ضعف ها ، شیاد منشی ها و نامردمی های راهزانه عوامل ریز و درشت رژیم ، برای توده های ستم دیده و زحمتکش ، افشا گردیده بود .

کمونیست ها ، همراه سایر نیروهای آزادی خواه ، در برابر آزمونی دشوار و نابرابر قرار گرفتند . کشتار این رفقا که در سیاه چال های رژیم از بدو ورود با انواع شکنجه های روحی و جسمی مواجه و سپس به بیدارگاه های چند دقیقه ای تحویل و بخش وسیعی از آنان بلافاصله به جوخه اعدام سپرده می شدند ، یک بار دیگر نشان داد که سرمایه داری جهانی در کشورهای تحت سلطه و دنباله روان و حواشی خود ، برای استمرار رژیم های ضد بشری و مزدور ، از هیچ جنایتی روی گردان نیست . مرگ خاموش هزاران تن از این رفقا ، اعم از کمونیست و آزادی خواه ، در طول دهه شصت ، دره ای عظیم را میان حکومت اسلامی و توده های مردم ایجاد کرد ، که در سال های بعد ، هرگز پر نشد و مشروعیت رژیم را به تاریک خانه ها ، باندها و دسته جات آدم کش ، نوکیسه گان و انحصارات تازه به دوران رسیده و امیران شکست خورده اما پرمدعا و دزد ، محدود کرد . به این قرار ، توده ی وسیع زحمتکش در برابر دژخیمان حاکم و با اتکای به حقانیت نبرد خود و مسیری که جان فشانان راه آزادی و عدالت اجتماعی پیمودند ، آشکارا اعلان می نمایند : نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم . حافظه تاریخی جنبش انقلابی ، با صحنه گذاردن بر راه و هدف آن عزیزان ، حکم تردید ناپذیر خود را از پیش ، در محکومیت رژیم سرپا جنایت جمهوری اسلامی ، از هم اکنون صادر کرده است .

اکنون که در یک چشم انداز تاریخی به این دوره می نگریم ، اهمیت بسیاری از رویدادها را در پرتویی تازه ملاحظه می کنیم . از این قرار ، دهه شصت ، عرصه ی سراسر کشاکش و نبردی بود که ارتجاع تازه به قدرت رسیده ، از همان ابتدا ، شمشیر آخته ی خود را برای فرود آوردن بر تن و جان انقلاب آماده می کرد .

کمونیست ها ، در این عرصه های مرگ و زندگی ، همواره به مثابه پیشروان مبارزه در همه مصاف های طبقاتی ، از کارخانه تا دانشگاه و مدرسه ، و از صفوف بیکاران و بی خانمان ها و حاشیه نشین ها تا کردستان و ترکمن صحرا و آمل ، حاضر بودند . از این روی آنان در تیر رس رژیم جنایت کار و به عنوان هدف اول قرار داشتند و بیش ترین جان فشانی ها را به عمل آوردند ؛ هم چنان که اندکی بعد ، با شروع سرکوب های وحشیانه سال شصت ، صدها و هزاران انقلابی کمونیست در کنار سایر آزادی خواهان ، مقابل جوخه های اعدام قرار گرفتند .

تلاش های مستمر و سازمان یافته ی بیش از سه دهه وزارت اطلاعات رژیم و قلم به مزدان آن در داخل و خارج از ایران برای زدودن حافظه ی تاریخی جامعه ، از آن جمله تحریف تاریخ ، حذف فیزیکی و سرکوب مخالفان ، انقلابیون و کمونیست ها ، بخشی از پروسه و پراتیک این رژیم از فردای قدرت گیری بوده است . کشتار زندانیان در دهه شصت ، بخشی از جنایات رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی حاکم بر ایران است و همواره در حافظه تاریخی توده های انقلابی جای دارد .

همه ی این جدال ها و بیشتر از آن ، پیش درآمد محکومیت و سرنگونی رژیمی است که توسط یک خیزش انقلابی ، تدارک آن در دستور کار همه انقلابیون و توده های کارگر و مردم زحمتکش می باشد . انقلاب پیش رو فقط به طور ساده و صریح ، عزم و اراده انقلابی توده های عظیم کارگر و زحمتکش را در سرتاسر عرصه های جدال طبقاتی ، بدون لحظه ای تردید و تاخیر ، به اجرا می گذارد .

در یادمان همه زندانیان سیاسی که طی دهه 60 در پای برافرازی پرچم آزادی ، برابری و سوسیالیسم جان فشاندند ، یاد همه ی آنان را گرامی می داریم و یک بار دیگر ، وفاداری ، عزم انقلابی و اراده استوار خود را به ادامه ی راه آنان اعلام می داریم .

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی ، زنده باد سوسیالیسم

2015/09/18

اسامی امضا کنندگان :

- ۱ - اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور
- ۲ - اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان
- ۳ - حزب کمونیست ایران
- ۴ - سازمان اتحاد فدائیان کمونیست
- ۵ - سازمان راه کارگر
- ۶ - سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)
- ۷ - شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران - استکهلم
- ۸ - شورای فعالین سوسیالیست و آزادیخواه - هامبورگ
- ۹ - کانون اندیشه کپنهاگ - دانمارک
- ۱۰ - کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ
- ۱۱ - کمیته حمایت از مبارزات جنبش کارگری ایران - دانمارک
- ۱۲ - کمیته حمایت از مبارزات کارگران ایران - فنلاند
- ۱۳ - کمیته خارج کشور سازمان فدائیان (اقلیت)
- ۱۴ - کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران - مونترال، کانادا
- ۱۵ - نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران - غرب آلمان
- ۱۶ - هسته اقلیت